

ken efterlønsmodtageren må arbejde uden at falde ud af efterlønsordningen.

Der er derfor ingen risiko for, at en efterlønsmodtager utilsigtet måtte forlade ordningen som følge af sygedagpengeperiodens sidestilling med en arbejdsperiode.

Til stk. 3.

Bestemmelsen i *stk. 1* om obligatorisk udelukkelse af efterlønsordningen ved overskridelse af arbejdsperioden på 5 uger vil kunne virke uheldig i tilfælde, hvor et medlem uagtsomt har arbejdet ud over den tilladte tid. Der tænkes her specielt på den situation, hvor der kan være tvivl om, at ikke-indtægtsgivende arbejde skal betragtes som erhvervsarbejde eller hobbybetonet arbejde, og hvor afgørelsen falder ud til, at arbejdet skal medregnes i 5 ugers perioden. Det foreslås derfor, at medlemmet i sådanne situationer skal kunne forblive i efterlønsordningen efter arbejdsdirektørens bestemmelse.

Bestemmelsen åbner endvidere mulighed for, at arbejdsdirektøren kan give tilladelse til overskridelse af loftet på 5 ugers arbejde i særlige tilfælde, jfr. de almindelige bemærkninger under punkt 1 g.

Til § 75 d.

Forslaget, der for så vidt angår bestemmelsen i *stk. 1*, skal ses i sammenhæng med forslaget til § 75 e, *stk. 1*, indeholder regler om efterlønnens størrelse til medlemmer, der opfylder kravet om 5 års anciennitet ved inden for de sidste 10 år at have været fuldtidsforsikret i mindst 5 år, deraf mindst 26 uger umiddelbart før overgangen til efterløn.

Efter de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *stk. 2* er efterlønnen af samme størrelse som medlemmets individuelle dagpengesats lige så længe, som medlemmet ville have været berettiget til dagpenge. Derefter kan efterlønnen i de næste 2 år højst udgøre 80 pct. og i resten af efterlønsperioden, indtil medlemmet fylder 67 år, højst 60 pct. af den til enhver tid gældende højeste dagpengesats efter lovens § 47.

Forslaget i *stk. 3* indebærer, at der fra det tidspunkt, medlemmet ved overgangen til en af de i *stk. 2* nævnte perioder er berettiget til 80 pct., henholdsvis 60 pct. af højeste dagpengesats, ses helt bort fra medlemmets individuelle dagpengesats, idet efterlønnen i resten af efterlønsperioden udelukkende er sat i forhold til højeste dagpengesats efter lovens § 47 med den regulering, der følger af velstandsstigningen.

Til belysning af forslagens virkninger for fastsættelsen af efterlønnens størrelse i nogle typiske situationer henvises til eksemplerne i de almindelige bemærkninger under punkt 2 a.

Til § 75 e.

Forslaget indeholder regler for fastsættelsen af efterlønnens størrelse til deltidsforsikrede medlemmer, som opfylder betingelserne i § 75 b om ret til efterløn. Reglerne tager desuden sigte på de fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke opfylder betingelserne med hensyn til anciennitet i § 75 d. Som eksempel kan nævnes personer, der i medfør af § 68, *stk. 4*, efter kun 5 ugers arbejde af større omfang end deltidsarbejde overgår fra deltidsforsikring til fuldtidsforsikring, og som ikke bør have ret til efterløn efter § 75 d.

Efterlønnen til de af forslaget omfattede medlemmer foreslås fastsat på grundlag af dagpengesatsen for deltidsforsikrede. Da fastsættelsen i øvrigt sker efter samme regler som efter forslaget til § 75 d, henvises desuden til de til dette forslag knyttede bemærkninger.

Til § 75 f.

Til stk. 1.

Udbetaling af efterløn sker normalt månedsvis bagud på grundlag af en erklæring på tro og love om medlemmets eventuelle beskæftigelse og indtægtsforhold i den forløbne måned.

Til stk. 2.

Efter forslaget, der skal ses i sammenhæng med forslagets § 75 b, *stk. 1*, nr. 4, kan efterløn ikke udbetales under længere tids ophold i udlandet.

Til stk. 3.

Det foreslås, at udbetalingen af efterløn suspenderes under frihedsberøvelse ved domstols- eller administrativ afgørelse. Efterlønsmodtagere sidestilles herved med personer, der mister en arbejdsindtægt eller arbejdsløshedsdagpenge.

Til § 75 g.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 2 c.

Til nr. 6.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 4.